

SURAT Al-A'la - KAPITEL 87

Den högste

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

87:1

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

PRISA din Herres, den Högstes, namn!

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:1 - سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

"Prisa din Herres namn, den Högste"

Teologisk innebörd

Denna vers inleder suran med en direkt uppmaning till Profeten ﷺ - och genom honom till alla troende - att prisa och förhärliga Gud. Här betonas Guds attribut *al-A'la* - den Högste, den som står över allt.

- Att prisa Guds namn innebär att erkänna Hans fullkomlighet, renhet och transcendens.
  - Teologiskt är detta en påminnelse om att all dyrkan börjar med att erkänna Guds höghet och att människan är beroende av Honom.
  - Versen är också en grund för praktiken att säga *subḥān Allāh* - "Ära vare Gud" - i bön och dhikr.
-

Språklig och retorisk analys

- **سَبِّحْ (sabbih)**: Imperativ - "prisa", "förhärliga". Roten س-ب-ح betyder att förklara något rent, fritt från brister.
- **إِسْمَ رَبِّكَ (ism rabbika)**: "din Herres namn" - uttrycker både själva namnet och det som namnet representerar, dvs. Guds väsen och attribut.
- **لِأَعْلَى (al-A'lā)**: "den Högste" - superlativ som betonar Guds absoluta överlägsenhet och transcendens.

□ Retoriskt är versen kort, rytmisk och majestätisk. Den använder imperativ för att skapa en känsla av direkt uppmaning och vördnad. Kombinationen av *ism* och *al-A'lā* förstärker Guds höghet och människans plikt att prisa Honom.

Klassisk tafsir

al-Ṭabari

Han tolkar versen som en uppmaning att förhärliga Gud genom att erkänna Hans höghet och renhet från alla brister.

al-Jalālayn

Förklarar att versen betyder att säga *subḥān Allāh* och att erkänna Guds höghet.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till praktiken i bönen, där Profeten ﷺ brukade säga *subḥāna rabbiyal-a'lā* i sujūd (nedfall).

al-Sa'dī

Han ser versen som en grundläggande princip: att börja med att prisa Gud, vilket öppnar hjärtat för vägledning.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *ism rabbika* kan betyda både själva namnet och det som namnet

representerar. Han tolkar versen som en uppmaning till ständig glorifiering av Gud.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Prisa din Herres namn, den Högste", och kommenterar att detta är en uppmaning till att erkänna Guds höghet och renhet.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk inledning som sätter tonen för hela suran: att börja med att prisa Gud, den Högste.

87:2

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ

Han som skapar [allt] och därefter formar det [med hänsyn till den uppgift som det skall fylla],

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:2 - الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ

"Han som har skapat och format"

Teologisk innebörd

Denna vers förklarar varför Gud är värd att prisas (vers 1): Han är Skaparen och Formgivaren.

- *Khalaqa* betonar själva skapelseakten – att Gud bringar något ur intet.
  - *Fasawwā* betonar ordning, proportion och harmoni – att Gud inte bara skapar, utan formar med perfektion.
  - Teologiskt visar versen att Guds makt omfattar både existens och struktur. Det är en påminnelse om att allt i skapelsen är resultat av Hans visdom och plan.
-

Språklig och retorisk analys

- **الَّذِي (alladhī)**: "Han som" – relativpartikel som knyter versen till föregående uppmaning.
- **خَلَقَ (khalaqa)**: "har skapat" – perfektform, från roten **خ-ل-ق**, som betyder att skapa, bringa till existens.
- **فَسَوَّى (fa-sawwā)**: "och format" – perfektform, från roten **س-و-ي**, som betyder att jämna ut, ordna, proportionera.

Retoriskt är versen kort och rytmisk, med parallell struktur: två verb i följd som förstärker varandra. Kombinationen av *khalaqa* och *fasawwā* skapar en känsla av helhet – Gud skapar och fulländar.

Klassisk tafsir

al-Ṭabari

Han tolkar versen som att Gud skapar allt och ger det dess proportioner och form.

al-Jalālayn

Förklarar att Gud inte bara skapar, utan också formar och gör skapelsen harmonisk.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till människans skapelse: Gud har skapat henne och gett henne proportioner och balans.

al-Sa‘dī

Han ser versen som en påminnelse om Guds perfekta skapelse – allt är skapat med visdom och ordning.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *fasawwā* kan syfta på både fysisk form och moralisk/andlig ordning.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Han som har skapat och format", och kommenterar att detta är en påminnelse om Guds perfekta skapelse.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk bekräftelse på att Gud inte bara skapar, utan också ger proportion och harmoni.

87:3

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

och som ger [människan] hennes rätta mått och därefter leder henne på rätt väg,

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:3 - وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

"Han som har bestämt och väglett"

Teologisk innebörd

Denna vers fortsätter beskrivningen av Guds attribut och handlingar. Efter att ha skapat och format (v.2), betonas nu två centrala aspekter:

- *Qaddara*: Gud har bestämt, fastlagt mått, proportioner och öden.
- *Fahadā*: Gud har väglett, gett riktning och ledning till skapelsen.

Teologiskt visar detta att Gud inte bara skapar och formar, utan också ger varje varelse dess funktion, väg och mål. Det gäller både den naturliga ordningen (instinkt, livscyklar) och den moraliska ordningen (vägledning genom uppenbarelse).

Språklig och retorisk analys

- وَالَّذِي (**wa-alladhī**): "och Han som" - binder ihop med föregående verser, fortsätter attributkedjan.
- قَدَّرَ (**qaddara**): "har bestämt" - perfektform, från roten ق-د-ر, som betyder att mäta, fastställa, bestämma.
- فَهَدَىٰ (**fa-hadā**): "och väglett" - perfektform, från roten ه-د-ي, som betyder att leda, visa vägen.

Retoriskt är versen parallell med vers 2: två verb i följd, först skapelse/ordning, sedan vägledning. Den rytmiska upprepningen skapar en känsla av progression: Gud skapar, formar, bestämmer och vägleder.

Klassisk tafsir

al-Ṭabarī

Han tolkar *qaddara* som att Gud har fastlagt mått och öden för varje varelse, och *hadā* som att Han har väglett dem till deras funktion och väg.

al-Jalālayn

Förklarar att Gud har bestämt proportioner och väglett skapelsen till dess nytta och mål.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till både naturens ordning (instinkt, livscyklar) och uppenbarelsen som vägledning för människan.

al-Sa‘dī

Han ser versen som en påminnelse om Guds perfekta plan: allt är bestämt med visdom och vägledning.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *qaddara* kan syfta på både fysisk måttbestämning och ödesbestämning, medan *hadā* syftar på både instinktiv och uppenbarad vägledning.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Han som har bestämt och väglett", och kommenterar att detta är en påminnelse om Guds plan och vägledning.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk bekräftelse på att Gud inte bara skapar, utan också ger riktning

och mening.

87:4

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ

och som låter betesmarkernas gräs växa

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:4 - وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ

"Han som har frambragt betesmarken"

Teologisk innebörd

Efter att ha beskrivit Gud som Skaparen, Formgivaren, Bestämmaren och Vägledaren (verserna 2-3), lyfter denna vers fram ett konkret exempel på Hans skapelse: *al-mar'ā* - betesmarken, grönskan som är livets försörjning.

- Detta är en påminnelse om Guds omsorg: Han ger inte bara liv, utan också näring och försörjning.
  - Teologiskt visar versen att naturens resurser är tecken på Guds nåd och visdom.
  - Den fungerar också som en övergång till nästa vers (v.5), där det beskrivs hur denna grönska vissnar och förvandlas - en påminnelse om livets cykliska natur.
-

Språklig och retorisk analys

- وَالَّذِي (wa-alladhī): "och Han som" - fortsätter kedjan av Guds attribut.
- أَخْرَجَ (akhraja): "har frambragt" - perfektform, från roten خ-ر-ج, som betyder att föra

ut, låta framträda.

- **لْمَرْعَى (al-mar‘ā)**: "betesmarken" – substantiv från roten ر-ع-ي, som betyder att beta, föda, växa.

Retoriskt är versen konkret och jordnära. Efter de abstrakta begreppen (skapelse, form, bestämning, vägledning) ges nu ett synligt exempel: grönskan som människan och djuren lever av.

Klassisk tafsir

al-Ṭabarī

Han tolkar *al-mar‘ā* som all grönska och vegetation som Gud låter växa fram för människans och djurens försörjning.

al-Jalālayn

Förklarar att versen syftar på betesmarken, dvs. grönska som är till nytta för boskapen.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till Guds omsorg: Han skapar inte bara människan, utan också hennes försörjning.

al-Sa‘dī

Han ser versen som en påminnelse om Guds nåd: grönskan är ett tecken på Hans generositet och visdom.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *al-mar‘ā* kan syfta på både grönska för djur och grödor för människor. Han tolkar versen som en påminnelse om Guds försörjning.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Han som har frambragt betesmarken", och kommenterar att detta är en påminnelse om Guds omsorg i naturen.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk bild av Guds skapelse: grönskan som livets källa och försörjning.

87:5

فَجَعَلَهُ عُتَّاءَ أَخْوَىٰ

för att sedan vissna och svartna.

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:5 - فَجَعَلَهُ عُتَّاءَ أَخْوَىٰ

"Sedan gjorde Han den till mörkbrun vissnad massa"

Teologisk innebörd

Efter att ha nämnt att Gud frambringar betesmarken (v.4), påminner denna vers om dess förgänglighet: grönskan vissnar och blir till *ghuthā'* - torrt, dött växtmaterial.

- Detta är en påminnelse om livets cykliska natur: allt som blomstrar kommer att vissna.
- Teologiskt är det en varning mot att fästa sig vid det materiella - det är tillfälligt och

förgängligt.

- Samtidigt är det en bekräftelse på Guds makt: Han ger liv och tar det tillbaka, allt enligt Hans plan.
-

Språklig och retorisk analys

- **فَجَعَلَهُ (fa-ja‘alahu)**: "sedan gjorde Han den" - verbfras som markerar följd, Gud är subjektet.
- **عَنَاءً (ghuthā’an)**: "vissnad massa", "skräp" - substantiv som används för döda växter, torrt material som flyter bort.
- **أَحْوَى (ahwā)**: "mörkbrun", "svartaktig" - adjektiv som beskriver färgen på vissnad vegetation.

Retoriskt är versen stark i sin kontrast: från grönskans liv (v.4) till dess död (v.5). Den skapar en bild av livets förgänglighet och Guds kontroll över naturens cykler.

Klassisk tafsir

al-Ṭabari

Han tolkar *ghuthā’* som vissnad vegetation som blir till skräp, och *ahwā* som dess mörka färg.

al-Jalālayn

Förklarar att betesmarken blir till torrt, svartaktigt växtmaterial - en bild av förgänglighet.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till livets cykliska natur: Gud låter grönskan blomstra och sedan vissna.

al-Sa‘dī

Han ser versen som en pedagogisk påminnelse: allt materiellt är förgängligt, och människan bör fästa sig vid det eviga.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *aḥwā* kan betyda både svartaktig och mörkbrun, och tolkar versen som en bild av naturens förgänglighet.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Sedan gjorde Han den till mörkbrun vissnad massa", och kommenterar att detta är en påminnelse om livets förgänglighet.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk bild av naturens cykliska gång: grönska som vissnar och dör.

87:6

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَىٰ

VI SKALL lära dig att läsa och du kommer inte att glömma något

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:6 - سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَىٰ

"Vi skall låta dig läsa (uppenbarelsen), och du skall inte glömma"

Teologisk innebörd

Denna vers är en direkt tröst och bekräftelse till Profeten ﷺ. Gud lovar att Han själv kommer att låta honom läsa och memorera uppenbarelsen, och att han inte kommer att glömma den.

- Detta är en bekräftelse på att Qur'anen är bevarad genom Guds vilja, inte enbart genom mänsklig ansträngning.
  - Teologiskt visar versen att Profeten ﷺ är under direkt gudomlig vägledning och att hans förmedling av Qur'anen är skyddad från glömska.
  - Versen är också en påminnelse till de troende om att Qur'anen är ett gudomligt bevarat budskap, inte en mänsklig produkt.
-

Språklig och retorisk analys

- **سَنُقْرِيكَ (sa-nuqri'uka)**: "Vi skall låta dig läsa" – futurum med prefix sa- (snart), från roten قرأ-أ, som betyder att läsa, recitera.
- **فَلَا تَنْسَى (fa-lā tansā)**: "och du skall inte glömma" – negation i futurum, från roten نسي-ن, som betyder att glömma.

Retoriskt är versen både löfte och tröst. Den använder framtidsform och negation för att skapa trygghet: Gud garanterar att Profeten ﷺ inte kommer att glömma uppenbarelsen.

Klassisk tafsir

al-Ṭabarī

Han tolkar versen som ett löfte till Profeten ﷺ att Gud själv kommer att bevara Qur'anen i hans hjärta.

al-Jalālayn

Förklarar att Profeten ﷺ inte behöver oroa sig för att glömma uppenbarelsen – Gud garanterar dess bevarande.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till andra verser där Gud lovar att bevara Qur'anen. Han tolkar detta som en tröst till Profeten ﷺ.

al-Sa'dī

Han ser versen som en pedagogisk princip: Qur'anen är bevarad genom Gud, och Profeten ﷺ är trygg i sin förmedling.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *fa-lā tansā* inte betyder att Profeten aldrig kan glömma något alls, utan att han inte kommer att glömma Qur'anen i sin helhet – Gud bevarar den.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Vi skall låta dig läsa (uppenbarelsen), och du skall inte glömma", och kommenterar att detta är en bekräftelse på Qur'anens gudomliga bevarande.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en tröst till Profeten ﷺ: han behöver inte oroa sig för att glömma, eftersom Gud själv garanterar bevarandet.

87:7

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ﷻ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ

utom det som Gud vill [att du skall glömma]; Han vet vad [människorna] öppet tillkännager likaväl som det som [de vill] dölja.

Vers 87:7 - إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۖ إِنَّهُ يَعْلَمُ ۖ لُجْهَرَ وَمَا يَخْفَىٰ

”Utom det Gud vill. Han vet det som är öppet och det som är dolt.”

Teologisk innebörd

Versen förklarar undantaget från föregående löfte (v.6): Profeten ﷺ kommer inte att glömma uppenbarelsen, *utom* om Gud vill. Detta betonar Guds absoluta makt och vilja.

- Det är en påminnelse om att även Profeten är helt beroende av Gud.
- Teologiskt visar versen att all kunskap, minne och glömska är under Guds kontroll.
- Gud beskrivs som den som vet både det öppna (*al-jahr*) och det dolda (*mā yakhfā*), vilket understryker Hans allvetande.

Språklig och retorisk analys

- إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ (illā mā shā'a Allāh): ”utom det Gud vill” – undantag som betonar Guds absoluta vilja.
- إِنَّهُ يَعْلَمُ ۖ لُجْهَرَ (innahu ya'lamu al-jahr): ”Han vet det som är öppet” – *al-jahr* betyder det som uttalas högt, det synliga.
- وَمَا يَخْفَىٰ (wa mā yakhfā): ”och det som är dolt” – syftar på det som är gömt i hjärtat eller i handlingar.

Retoriskt är versen både tröstande och majestätisk. Den använder kontrast (öppet/dolt) för att betona Guds allvetande. Kombinationen av undantag och kunskap förstärker Guds absoluta kontroll.

Klassisk tafsir

al-Ṭabarī

Han tolkar undantaget som att Profeten ﷺ inte kommer att glömma Qur'anen, förutom om Gud vill att han ska glömma något tillfälligt – för att visa att allt är under Guds makt.

al-Jalālayn

Förklarar att undantaget inte innebär att Profeten faktiskt glömmet, utan att det är en teologisk betoning av Guds vilja.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till Guds allvetande: Han vet allt som är öppet och dolt, och därför är det Han som bevarar Qur'anen.

al-Sa'dī

Han ser versen som en pedagogisk princip: även Profeten är beroende av Gud, och detta är en påminnelse om Guds allvetande.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *illā mā shā'a Allāh* är en retorisk förstärkning av Guds makt, inte en faktisk möjlighet att Qur'anen skulle gå förlorad.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Utom det Gud vill. Han vet det som är öppet och det som är dolt", och kommenterar att detta är en bekräftelse på Guds allvetande och absoluta makt.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk påminnelse: Profeten ﷺ är trygg i Guds bevarande, men allt sker enligt Guds vilja.

87:8

وَيُسِّرْكَ لِلسَّرَىٰ

Och Vi skall göra det lätt för dig [att följa religionens bud].

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:8 - وَيُسِّرْكَ لِلسَّرَىٰ

"Och Vi skall göra din väg lätt för det lättaste"

Teologisk innebörd

Denna vers är en fortsättning på trösten till Profeten ﷺ. Efter löftet om att han inte ska glömma uppenbarelsen (v.6-7), bekräftar Gud nu att Han kommer att underlätta för honom att följa den bästa och mest rättfärdiga vägen.

- *al-yusrā* betyder "det lättaste", men tolkas som den väg som leder till det goda, till lydnad och till paradiset.
- Teologiskt är detta en bekräftelse på att Gud inte bara ger uppenbarelse, utan också underlättar dess praktiska tillämpning.
- Versen är en tröst: Profeten ﷺ kommer inte att möta övermäktiga bördor, utan Gud gör vägen lätt för honom.

Språklig och retorisk analys

- **وَيْسِّرُكَ (wa-nuyassiruka)**: "och Vi skall göra dig lätt" - futurum, från roten ي-س-ر, som betyder att underlätta, göra enkelt.
- **لِئُسْرَى (li-l-yusrā)**: "för det lättaste" - feminin form av adjektivet *yusr*, som betyder lätthet, enkelhet. Här används som superlativ för att beskriva den bästa vägen.

Retoriskt är versen kort och rytmisk, med stark kontrast till föregående verser om glömska och Guds vilja. Den skapar en känsla av trygghet och hopp.

Klassisk tafsir

al-Ṭabari

Han tolkar *al-yusrā* som lydnad till Gud och vägen till paradiset. Gud underlättar för Profeten ﷺ att följa denna väg.

al-Jalālayn

Förklarar att versen betyder att Gud gör Profeten benägen till det som är lättast och mest rättfärdigt.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till Guds hjälp: Profeten ﷺ får stöd att följa den bästa vägen och att förmedla budskapet.

al-Sa'dī

Han ser versen som en pedagogisk princip: Gud underlättar för sina tjänare att följa den rätta vägen när de söker Hans hjälp.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *al-yusrā* kan syfta på både den lättaste vägen i livet och den slutliga vägen till

paradiset.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Och Vi skall göra din väg lätt för det lättaste", och kommenterar att detta är en bekräftelse på Guds hjälp och underlättande.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk tröst: Gud gör vägen till lydnad och paradiset lätt för Profeten ﷺ.

87:9

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ

PÅMINN nu [människorna, Muhammad] - kanske skall påminnelsen vara [dem] till nytta;

Redaktionens
Anteckningar

Vers 87:9 - فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ ﷻ لَذِكْرَىٰ

"Så påminn, om påminnelsen kan vara till nytta"

Teologisk innebörd

Efter löftet om att Gud ska underlätta vägen för Profeten ﷺ (v.8), kommer nu en direkt uppmaning: *fa-dhakkir* - "påminn!".

- Profetens roll är att förmedla budskapet, även om inte alla tar emot det.
  - Teologiskt visar versen att påminnelsen är en central del av profetisk uppgift: att väcka människan till medvetenhet om Gud.
  - *In naf'at al-dhikrā* kan förstås som att påminnelsen alltid har nytta för vissa, även om inte för alla. Det är en bekräftelse på att vägledning är selektiv - Gud öppnar hjärtan för dem Han vill.
-

Språklig och retorisk analys

- **فَذَكِّرْ (fa-dhakkir)**: "så påminn!" - imperativ, från roten ذ-ك-ر, som betyder att minnas, erinra, påminna.
- **إِنْ نَعَبْتِ لَذِكْرِي (in naf'at al-dhikrā)**: "om påminnelsen kan vara till nytta" - villkorssats som antyder att nyttan beror på mottagarens hjärta och vilja.

Retoriskt är versen både uppfordrande och realistisk. Den erkänner att inte alla kommer att ta emot påminnelsen, men Profeten ﷺ ska ändå förmedla den.

Klassisk tafsir

al-Ṭabarī

Han tolkar versen som en uppmaning till Profeten ﷺ att fortsätta påminna, även om bara vissa människor tar emot budskapet.

al-Jalālayn

Förklarar att påminnelsen är nyttig för dem som är mottagliga - men Profeten ska ändå förmedla den.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till principen att vägledning är i Guds hand: Profeten påminner, men Gud öppnar hjärtan.

al-Sa‘dī

Han ser versen som en pedagogisk princip: påminnelsen är alltid nyttig för de troende, även om förnekarna avvisar den.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *in naf‘at* inte begränsar påminnelsen, utan snarare betonar att dess nytta är beroende av mottagarens villighet.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Så påminn, om påminnelsen kan vara till nytta", och kommenterar att detta är en bekräftelse på profetens roll som påminnare.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk uppmaning: även om inte alla lyssnar, ska Profeten ﷺ fortsätta att påminna.

87:10

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخَشَىٰ

den som står i bävan [inför Gud] kommer att lägga den på minnet

Vers 87:10 - سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَىٰ

”Den som fruktar (Gud) skall ta varning”

Teologisk innebörd

Denna vers förklarar mottagligheten för påminnelsen (v.9).

- *Man yakhshā* syftar på den som har gudsfruktan, ödmjukhet och medvetenhet om Guds makt.
  - Teologiskt visar versen att påminnelsen inte är för alla, utan för dem vars hjärtan är öppna och som fruktar Gud.
  - Detta är en bekräftelse på att vägledning är selektiv: den når dem som har inre beredskap.
-

Språklig och retorisk analys

- **سَيَذَكَّرُ (sayadhdhakkaru)**: ”skall ta varning/påminnas” – futurum med prefix *sa-* (snart), från roten ذ-ك-ر, som betyder att minnas, erinra, ta lärdom.
- **مَنْ يَخْشَىٰ (man yakhshā)**: ”den som fruktar” – particip från roten خ-ش-ي, som betyder att frukta, vörda, känna respekt.

Retoriskt är versen kort och kraftfull. Den använder futurum för att betona att påminnelsen kommer att ha effekt – men bara hos dem som fruktar Gud.

Klassisk tafsir

al-Ṭabarī

Han tolkar versen som att påminnelsen är nyttig för dem som fruktar Gud och är mottagliga för vägledning.

al-Jalālayn

Förklarar att den som fruktar Gud kommer att ta lärdom av påminnelsen, medan andra avvisar den.

Ibn Kathīr

Han kopplar versen till principen att vägledning är för dem som har gudsfruktan – hjärtan som är öppna för sanningen.

al-Sa‘dī

Han ser versen som en pedagogisk princip: påminnelsen är effektiv för dem som fruktar Gud, eftersom deras hjärtan är mottagliga.

al-Qurṭubī

Diskuterar att *yakhshā* innebär både fruktan och vördnad – en inre hållning som gör människan mottaglig för påminnelsen.

Moderna kommentarer

Mohammad Knut Bernström

Översätter versen som: "Den som fruktar (Gud) skall ta varning", och kommenterar att detta är en bekräftelse på att påminnelsen är för dem som är öppna för Gud.

Abdullah Yusuf Ali

Tolkar versen som en poetisk påminnelse: gudsfruktan gör människan mottaglig för vägledning.

